

Væleydnað konsert H. J. Højgaard tónaskaldi til heiðurs

Sunnudagin seinnapartin varð í Norðurlandahúsinum skipað fyri stórar framförslu av lögum hjá tónaskaldinum H. J. Højgaard, ið sum flestum kunnugt hevur ríkað sangliv okkara við hópin av lögum, og teirra millum eru ikki so fá, ið kunnu kallast perlur.

Luttakararnir vóru mangir í tali, bæði sangarar og tónleikarar, og tóktist tað, sum fólk høvdu væntað sær at hoyra okkurt gott, tí longu áðrenn ásetta tíð var salurin fullsettur. Sessir vórðu so fingnir til vega aftrat, men tað kom bara meira fólk, so metast kann, at áhoyrararnir mundu vera um 500 í tali.

H. J. Højgaard var sjálvandi eisini hjástaddur. Hann sat á fremsta bonki í føroyskum búna.

Neyvan mundi tað vera nakar, sum hevði ikki hoyrt tað, ið var á skránni — um tó sumt var eitt sindur umarbeitt — og í so máta var hendað konsertin ikki lík øðrum, tá roynt verður at hava sum mest av nýggjum og ókendum tilfari, men í tí eru vaksni børn um átøk, at teimum dæmar eina best at hoyra tað, tey kenna.

Men til sjálva konsertina. Havnar Hornorkestrur legði fyrri við nokrum lögum, ið Robert Oughton hevur lagt til rættis. H.H. hava vit mangan hoyrt áður, og tað sýndi einaferð enn, at tað er eitt sera gott orkestrur, ið megna nær um allar uppgávur.

Stuttligari var at siggja tey fittu børnini syngja, men høvdu tey bara sungið harðari. Kanska var tað tann stóra áhoyrarafjöldin, ið fekk tey at smæðast burtur. Ella kanska tær óvanligu sangumstøður, ið ljóskastarar Sjöнварpsins gera, og tann órógv, ið má vera undir slikari upp-tøku. (Men slik løta sum henda eigur og skal verða tikin upp).

Kvinnukórið, Manskórið og blandaða kórið sungu so frálíka væl, sum tær sjáldan eydnast at hoyra betur, og neyvan munnu hesir sangirnir nakrantíð vera betur framfördir. Og teksturin var eisini so vælskiljandi.

«Fedranna Tala» varð sungin saman við orkestri og ikki við flýgli, sum áður hevur verið. Tað tóktist, sum vantaði eitt sindur av venjing í hesum verkinum — tað var heldur feskt.

Recitator var Svaning Eysturdal, og stuttligt var at hoyra hansara djúpu, rungandi rødd, sum hóskaði so sera væl.

Ein spurningur er annars, um ikki «Fedranna Tala» var betri, sum hon hevur verið sungin áður, heldur enn í tí búna, S. S. Schultz hevur latið hana í. Tað tóktist mestsum ov-mikið «instrumenterað».

Sami Svend S. Schultz hevði eisini lagt til rættis fyrri orkestrur nokur lög, sum Føroya Symfoniorkestrur spældi. Tað var ein frøi at hoyra hetta unga orkestrið, ið longu er komið so langt áleiðis at gerast eitt gott orkestrur.

Stjórin í Norðurlandahúsinum Karen Flod ström, heilsar H. J. Højgaard

Berghild Poulsen sang «Tiðin rennur», og Ólavur Jøkladal sang «Dagurin aftnar». Sopranrøddina hava vit onkuntíð hoyrt fyrr, men mansrøddin var ókend, men tað er gleðiligt, at slikar røddir koma fram, og uttan iva eru aðrar eftir, sum eru verdar at sleppa fram.

Sum nevnt áður, so var konsertin hildin fyrst og fremst fyrri at heiðra Højgaard, og upptøka til útvarp og Sjöнварp høvdu kanska hepnast betur eina aðru ferð, men slik løta sum hendað eigur kortini at goymast í upptøkum.

Leiðarar og luttakarar skulu hava tøk fyrri eina ríka løtu.

Og at enda man vera rætt at takka Højgaard fyrri tað hann hevur givið okkum.

O.

Norðurlandahúsið í Føroyum, 9. mars 1986, kl. 16.00

HEIÐURSKONSERT FYRRI H. J. HØJGAARD

H. J. Højgaard-læg fyrri hornorkestrur - Robert Oughton
legði til rættis

Andrias Højgaard flytur røðu

Pápi mín, hann strevar og hann stríðir - H. A. Djurhuus
Ábdi tín er ríkur - H. A. Djurhuus
Skvatlar, mutlar, teskar, tutlar - L. Zachariassen
Eg eigi mær ein lítlan vin - Skjaldur

Mítt vakra heim - R. Effersøe
Nú tann stundin koma má - H. A. Djurhuus
Nú suðar stílt - M. A. Ryggi
Lítla Marin droymdi - H. A. Djurhuus
Einki er sum summarkvöld við strendur - Chr. Matras

Fedranna tala - Heðin Brú
- Svend S. Schultz
instrumenteraði

Stórur

Nú sprettur á fold - A. Andreassen
Í Sundalagnum ein «ólakinedag» - R. Long
Hon stóð har við rokkin og spann - H. A. Djurhuus
Lítlan - T. N. Djurhuus
Í Noreg búðu raskir menn - S. M. Zachariassen
H. J. Højgaard
skipaði fyrri kór

Tiðin rennur - Fr. Petersen
Dagurin aftnar - klaversata: O. Mortensen
- H. M. Jacobsen
klaversata: O. Mortensen

Deyði! hvar er nú broddur tín - Fr. Petersen
Eg byggjar veit - Fr. Petersen
H. J. Højgaard-læg fyrri symfoniorkestrur - Svend S. Schultz
legði til rættis

Luttakandi: Magna Joensen, Gunnvør Mohr, Andrea Andreassen - floytu
Svaning Eysturdal - recitator
Berghild Poulsen - sopran solo
Ólavur Jøkladal - baryton solo
Johannes Andreassen - klaver
Havnar Hornorkestrur - leiðari: Ove Olsen
Havnar Barnakór - leiðari: Ólavur Hátún
Havnarkórið og Tórshavnar Kamarkór - Ólavur Hátún
og Ólavur Jøkladal
Tórshavnar Kamorkestrur - fylgispæl til kantatuna
Fedranna tala
Føroya Symfoniorkestrur - leiðari: Graeme Rudd

Lesið um
ítrótt í

sosialinum